

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisorile netransmise nu se pri-
mesec. Manuscrisurile nu se re-
trimit.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai prețioase cu în Viena
Budolf Mosse, Haasenstein & Vogler
(Ols. Haas), Heinrich Schödel, Alois
Herold, M. Dukes, A. Oppelt, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mezei, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Daube; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garmondu pe o colônă 6 cr.
în 80 cr. timbru pentru o pu-
blicitate. Publicitățile mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. s. în 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANULŪ LII.

„Gazeta” iese în fiecare d
Abonamentul pentru Austrija-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din intru și din
afară și la dd. coloctori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etagiul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu d. n. s. în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. s.
15 bani.
Atât în abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 157.

Brașov, Vineri 14 (26) Iulie

1889.

Brașov, 13 Iulie.

Intr'unul din numerii trecuți ai foiei noastre am vorbit despre cestiunea importantă a concubinatelor, care cestiune preocupă atât de mult și de viu cercurile noastre.

Ca și un răsunet la acel articol, primim aș de la un amic al foiei noastre din Țera Oltului, o corespondență, ce indică una din cauzele principale, pentru care campania întreprinsă de autoritățile noastre bisericești în contra concubinagiului nu are succesul dorit, ba în multe ținuturi se sfârșește cu dezastru.

Cestiunea, la care vom mai reveni, trebuie bine studiată și luminată din toate laturile.

Etă corespondența din vorbă:

Domnule Redactor! În Nr. 148 al d. r. al d. r. redigeți aș sulevat o cestiune de un interes general.

Resolvarea cestiunii concubinatelor atinge deopotrivă interesele vitale ale statului ca stat, precum și interesele fixărei naționalității și confesiunii în special. Pe noi Români chiar și numai pronunțarea cuvântului „concupinat” ne atinge în mod neplăcut, ne atinge cele mai delicate simțăminte morale religioase.

Am participat la sinode și sciu prea bine, că dintre rapoartele, ce li-se prezentau, nici unul nu făcea o impresiune mai deprimătoare asupra membrilor, ca raportul despre numărul concubinatelor; și mai neplăcut ne atinge acel raport, decât ni se spunea, că în cutare an numărul concubinatelor în loc de a scădea, a crescut cu atâtea și atâtea casuri.

Ei bine, toți nutrim ferbinte dorință de a stărpi din sinul poporului nostru cât mai curând aceste stări anormale, și nici de cuvântul concubinată se nu mai auzim.

Aveți informațiunii, că autoritățile bisericești au și luat măsurile de lipsă

și că preoții au pășit cu energiă pentru a stărpi răul, ba au cerut și ajutorul autorităților administrative, der acestea li l'au negat.

Că autoritățile administrative denegă ajutorul lor, nu mă surprinde nici decum, cu deosebire decât scim, că administrațiunea este în mâna acelora, care chiar decât ar pute, n'au voința de a da serios ajutor pentru stărpierea vr'unui rău ce ar băntui și în sinul poporului român.

La un ajutor eficient din partea organelor administrative nici nu ne putem aștepta, căci în privința acesta până acuma n'avem nici o lege pozitivă, ba, deși s'au făcut din partea multor comitate la regimul reprezentațiunii sprijinite și de alte comitate, totuși regimul D-lui Tisza nu s'a aflat îndemnat a dispune ceva pentru stărpierea concubinatelor, nici cel puțin prin vr'o ordinațiune, dec' este lăsat la bunăvoința organelor administrative, decât au s'au nu plăcere, de a da petențiilor cât de puțin ajutor în necasurile lor.

Sub astfel de împrejurări și până când legislațiunea ar lua vr'o măsură relativă la concubinate, sunt chemați în linia primă preoții, ca să întreprindă totă puterea și influința lor spre stărpierea răului.

Cunosc tracte protopopesci, în care nu aușai și nu se scia de nici un cas de concubinată, pentru că bărbații, care stau în fruntea lor erau o stea luminată prin fapte și vorbe lor, prin caracterul lor nepătat; pentru că o astfel de viață le asigura lor veda și autoritatea înaintea tuturor și cu deosebire înaintea poporenilor și și cand își propuneau a combate un rău s'au a îndemna la o faptă bună, erau siguri de reușită.

Avem și astăzi astfel de bărbați, care sunt o podobă a oficiului ce-l ocupă. Onore lor. Der cu durere trebuie să amintesc aici, că se află și astfel de bărbați în fruntea tracturilor protopopesci, care ajunși odată în acestu oficiu prea însemnat, sunt toate celea, numai

preoți nu; îi veți incurcați în afaceri de speculă, îi găseți în totu locul, numai în mijlocul poporului, în biserică și pe amvonu nu-i veți. Chemarea lor, căreia s'au devotată, pentru care au depus jurământul înaintea omenilor și a lui Dumnezeu, a devenit pentru unii ca aceștia o afacere secundară. Astfel de bărbați apoi și atunci, când cu cea mai bună intențiune lucră s'au vorbesc pentru un scop bun și folositor, au efectul acela, care strigă în pustie; astfel de persoane nu vor stărpi nici odată concubinatele, s'au alte rele din popor.

D-Vostre, D-le Redactor, aveți informațiunii, că unii preoți în sensul circularelor mai înalte primite au pășit cu energiă pentru stărpierea concubinatelor. Eu însă m' permit a Vă informa și despre casul contrar, că s'au infățisat înaintea unor preoți și protopopi înșiși concubentii, exprimându-și dorința și cerându licență spre a păși la taina căsătoriei, der n'au aflat sprijin și îmbărbătare.

Pote, că veți îndoi de dișele mele der ve asigură că cunosc între altele un cas, în care un protopop voindu ca de regulă a specula cu concubinatele a cerut unor concubentii pentru licență de căsătorie un preț esagerat de mare. Oamenii ce-i drept erau gazde bune, aveau 4 boi, și pote că ar fi dat doi boi, der fiindu prețul vitelor cam jos, trebuia să vândă pe lângă boi încă niște vaci, ca să potă mulțami de nesățiosul protopop; sub astfel de împrejurări concubentii au declarat: că decât cununată și s'erao, mai bine fără cunună și cu avuții.

Cum veți deci, d-le Redactor, dispozițiunile autorităților superioare bisericești sunt foarte bune, numai cât cu emanarea de dispozițiunii n'am stărpi încă răul. Trebuie să avem și organele s'au bărbații devotați cauzei, care s'au și voința și putința de a-le executa, căci scitutu este, că cele mai bune și frumoșe legi și întocmiri, devin, — rău executate — o nefericire, o asuprire pentru popor.

Incheiându această corespondență, aș ruga pe venerabilele corespondenți și superioare bisericești, ca cu ocaziunea vizitărilor canonice, a esmisiunilor din centru, de cari obvinu multe în decursul unui an, organele esmise, în comunele, unde au a îndeplini unele agende, să cheme fără vr'o prealabilă incunoscințare pe concubentii, să-i dojenescă, să-i întrebe, ce au făcut și ce-i împedecă de a păși la taina căsătoriei legitime? Apoi după cele esperate să delătureze pedecile și să le câștige toate înlesnirile posibile pentru încheierea unei căsătorii legitime.

În modul acesta cred eu, că și fără a mai cere ajutorul străinilor am pune capăt multelor concubinate, ce au început a prinde rădăcină și în sinul poporului român, celui de altmintrelea destul de înclinat spre o viață morală-religioasă.

DIN AFARĂ.

Revoluția din Creta.

O parte mare din insula Creta e revoltată. În provincia Rhetymno rebelii au ars un sat mohamedan, în provincia Episcopi au fost încăerări sângeroșe între Creștini și Musulmani, din Vamos și Cidonia au fost isgonite autoritățile, arhivele lor arse și Mohamedanii fugi din interiorul țării în orașele de port. Totu litoralul nordic al insulei e în mâinile insurgenților. Dacă Pórtă nu va înăbuși repede răscolă, atunci e pericolul, că mișcarea din Creta va provoca crize mari, ca acele, care de 70 de ani s'gudue imperiul otoman din temelii, care au adus totdeuna pe Ruși la Balcani. Așa a fost și cu răscolă din Erțegovina, din Bulgaria ș. a.

Regele Milanu în Belgrad. Ristici.

„Coresp. Polit.” află, că regele Milanu sosese adit din Constantinopol în Belgrad. Nu i-se va face o primire festivă. Trecându în drumul s'au dela gară până la conac, fostul rege va intra în biserică Sf. Adormiri, spre a primi acolo binecuvântarea metropolitului Mihailu.

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.”

(4) CONȘCIINȚA LATINITĂȚII ÎNȚRE ROMÂNII DIN SECOLII TRECUTE.

Conferință rostită la Ateneu de d-nul V. A. Urechia.
(Urmare.)

Am luat parte la Congresul internațional de științe etnografice din Paris, din 1878. A! nu pe comptul bugetului țerei — (Aplause.) În ședința de Mercuri, 17 Iulie 1878, în fața unui public imens, în marea sală dela Trocadero, sub președința ilustrului D. Torres-Caicedo, ministru plenipotențiar dela Salvador, am ținut o conferință despre Români din Istria. În preambulul cuvântării mele am imputat Franciei ignoranța ei despre țera noastră, a unui popor frate. Eu le diceam... Ce le-am d'is, este trecut în „Darea de semă” a ședinței, făcut de stenografia oficială a guvernului franceș. Etă ce le diceam:

„D-nul Urechia, delegat al Bucurescilor. — D'omnelor și domnilor! În acestu secol, când un Livingstone mare, explorând Africa centrală și când se sacrifică vieți omenesci, căutându-se în ghețurile eterne ale polului pământ

turii delocuite și netrebuincioșe — nu așa, că e un fenomen straniu acela, de a constata, că există încă în Europa popore necunoscute, înaintea cărora știința se opresce, atât de incurcată ca dinaintea poporului Niam-Niam al lui Schweinfurt?

„Nu esagerez de fel, constat numai un fapt. Este în Europa câte un colț de pământ, un adevăratu *terra incognita* și câte un micu popor, al cărui nume a rămas necunoscutu mării majorității a etnografilor. Și, ca să vorbesc numai de poporul român, căruia aparțin și cu care împărtășesc durerea unei nedreptăți recente, (perdere a Basarabiei), nu este oregretabilu pentru știință de a constata, că e încă așa de puțin cunoscutu, cu toate lucrările importante ale bărbaților luminati franceși și de diferite alte naționalități?

„Iubesc Franța, și de doi ani i-am incredințat totu ce pote un om să iubescă mai mult: copiii săi; sciu, de altă parte, cătu îi datorim, și er încă o spuneam în câteva cuvinte incoherente, der cari eșiau din inimă. Cu toate acestea, d'omnelor și domnilor, dați-mi voi, de vreme ce suntem în societate

științifică, să mă plângu în potriua unui mare număr din omenii de potriua ai Franței. Nu este așa, că în Franța, după nenumărate lucrări deja publicate, după răboiul dela Crimea, căruia datorim Basarabia, mulțimită căreia am reînceput a trăi, — căci sângelui franceșu v'ersat la Crimea datorim Basarabia și pote chiar dreptul d'a vorbi în numele țerei mele în fața acestui areopag al Franciei, — nu este așa, că în Franța, cu multu după răboiul dela Crimea, în 1876, și într'una din cele mai reputate reviste, s'a putut ceti sub semnătura unui bărbat ilustru acestu naiv adevăr: că Valachii și Românii au aceleași obiceiuri și aceeași limbă, — ca și cum ar fi fostu vorba de două popore diferite?

„D-lu Ed. Madier de Montjau: Cum se chiamă acea revistă?”

„D-nul V. Urechia: „Revue des Deux-Mondes!” — Era vorba de unu articol, ce trata despre legătura drumurilor de fier ale Ungariei, Transilvaniei și României.

„Unu altu diart mare din Paris, căruia, fără îndoielă, îi datorim o adencă recunoscință, căci a pledat multu vreme

causa dreptății, cauza română, — și căruia de astă-dată, dați-mi voi, a nu-i pomeni numele; — unu mare diart din Paris, acum cătu va ani, anunțându, că guvernul român și-a procurat unu bastimentu, scia, că a fostu dusu pe Dâmbovița, adevă unu micu riu, ce străbate Bucurescii și pe care poporul român l'a prea poetisat, și d'ice în acestă privință:

Dâmbovița apă dulce,
Cine bea nu se mai duce!

„Numitul diart adauge, că mulțimea alerga pe cheul acestui fluviu, spre a saluta noulu bastimentu de răboiu. Acesta e totu una, cum s'ar face să se urce unu bastimentu cuirasat pe p'aralul de pe strada Bac a d-nei de Staël.

Totă lumea cunosc uvragiul voluminosu intitulat: „Cahier d'un élève de Saint-Denis, cours d'études complectes gradué. De sigur, că d'omnele l'au avut vr'odată în mână. În alu doi-spre-decelea volumu alu acestui cursu, autorul, unu profesor alu învățământului secundar franceș, preda ficeloru Galiei, — admirabilă intențiune! — filologia limbilor europene. La rubrica idiomelor neo-latine nu uită să pomenescă și pe

Totodată cu scirea despre sosirea regelui Milanu, „Coresp. Polit.“ înregistrează faima despre îmbolnăvirea regentului Ristic. Se vorbește, că a avut un atac de apoplexie, alții dicu, că este foarte obosit din cauza încordărilor celorlaltă mară în serviciul statului.

SCIRILE PILEI.

Tesaurul de antichități dela Apahida. Ingrijitorul antichităților din muzeul ardelean din Clușiu, prof. Dr. H. Finaly, și-a dat părerea, că antichitățile aflate la Apahida datează din epoca, în care Goții din orientu se aflau încă colonizați aici în Dacia. Numele „Omharus“, ce este scris pe un inel cu sigilă, aflat la Apahida, nu este nume cunoscut, dar e sigur, că acest fruntaș Gotă a fost creștin, căci împreună cu socrul lui s'au aflat și câte-va cruci. Se poate presupune, că el a trăit între anii 245—325 d. Chr. Ce privește argintăria, cu cea mai mare probabilitate se poate presupune, că aceea este artă bizantină, deoarece în acea epocă Goții n'au putut avea o artă așa dezvoltată. Muzeul ardelen a plătit pentru obiectele aflate cu prima ocazie 6952 fl. 30 cr., pentru cele aflate cu a doua ocazie 84 fl. 15 cr. La o altă 7036 fl. 45 cr. Bani se află depuși la oficiul solgăbirăscu. În înțelesul legii, această sumă are să se împartă în 3 părți, dintre care una este a erarului, alta a aflătorilor, și a treia parte a proprietarului locului, adică a comunei Apahida. S'a cerut însă dela ministeriu, ca a treia parte din această sumă s'o concedă pe sēma numitului muzeu. La începutul lui Augustu obiectele acestea împreună cu tesaurul dela Șimleu vor fi espuse la Budapesta.

Secerișu slabu. Dela Chirileu de lângă Murășu ni-se scrie: Sunt omă de 72 de ani și unu secerișu mai slabu nu am ajunsu! Am sēmănat 80 metrete secară și am secerat 50 clăișore, care nu vor da mai multu de 50 metrete de secară. Am sēmănat 12 metrete de grău curat, cum e aurul, și am secerat 15 clăișore de grău ruginit și mărunt, de nu cred să dea 10 metrete de grău sbărcit, ca vai de elu. Acesta e pe la noi rezultatul secerișului. Suntem puși pe cugete; ce va fi cu noi, ce ne vom face, de unde să suplinim cele trebuincioase? Erburile au fost de totu slabe, fēnă avem puținu, de otavă nu-i speranță, căci au dat căldurile tropice ca în Canicula. Cucuruzul până acuma mai stă în putere, însă de nu va ploa încă o săptămână, va rămâne și elu sterpu,

fără rodire. Grindina încă amă avut în două rânduri, în 18 Iunie și 7 Iuliu, făcēndu mară stricăciun. — M.

Grindina. În 18 Iulie n. c. a cădutu pe teritorul Devei o ploă mare împreună cu grindina măruntă, care a durat mai bine de ună pătrară de oră. Paguba este considerabilă mai cu sēmă în vii și cucuruz. Plantele mai delicate de prin grădină, d. e. fasole, pepeni, crastaveți etc. au fost cu desăvîrșire nimicite.

Cursu clericalu. Consistoriul arhidieceșan din Sibiu aduce la cunoștința tuturor, pe cari îi privește, că pentru primirea elevilor la cursul clericalu, aspiranții au să-și așternă suplicile instruite conformu regulamentului seminarioal pe calea oficiului protopresbiteral concernent celu multu până la 1/13 Augustu a. c. la consistoriul arhidieceșan. Cu petițiunea să presinte: a) atestat de botez, b) atestat de școlă (celu puținu 6 clase gimnasiale, eventualu 4 clase gimnasiale și terminarea cursului pedagogic), c) atestat medical despre starea sănătății, și anume că nu au nici un defectu spiritualu seu corporal. Cei primiți au a se presenta la 1/13 Septembrie a. c. în persoană la inmatriculare, carea urmează în cele trei zile prime ale lunii, a răspunde taxa seminarioală a 100 fl. v. a. seu deodată seu în două rate câte de 50 fl., adică la înscriere și la 1 Februarie. Tinerii, cari pentru întâia oră se primesc în institutul seminarioal, voru ave pe lângă taxa convictului a solvi separat 2 fl. pentru biblioteca seminarioală.

Esamenul de calificățiune. Același Consistoriu aduce la cunoștința tuturor, pe care îi privește, că esamenul de calificățiune ale candidaților de preoți din arhidieceșia gr. or. română transilvană se voru ține la 25 Augustu a. c. și zilele următoare în Sibiu. La acest esamen sunt admisibili clericii absoluți din institutul arhidieceșan, cari au fost și învățători în vre-o școlă confesională. În casuri excepționale decide Consistoriul arhidieceșan.

Cererile pentru admitere la acest esamen, au a se subșterne Consistorului cu 6 săptămāni înainte de terminu, instruite: a) cu atestat de botez; b) cu atestat de moralitate, revēdutu de protopresbiterul respectiv, într'ală cărui ținutu locuesce petintele; c) cu atestat școlastic alu semestrului din urmă din școlă pregătitoare mediă—gimnasială; d) cu toate atestatele clericale de pe toți anii respectivului cursu (resp. absolutoriul clerical); e) cu atestatele despre

serviciile de până acum; f) cu taca esamenului provēdutu în § 121 p. 8 alu statutului organicu (20 fl. v. a.).

Alți lăutari romāni la Parisu. „Romānulu“ scrie, că în curēndu va pleca la Parisu încă o trupă de lăutari romāni, îmbrăcați în costum național. În scopolu acesta s'a datu la Bucuresci o reprezentațiune estra-ordinară în favorul lor.

Fete la raportu. În Clușiu s'a întemplat și lucrul acela ne mai pomenit, ca să fiă chiamate fete la raportu de regimentu. Etă cum: Două fete frumoșe se preumblau pe o promenadă mică din Clușiu. Unu sergentu întâlindu-le le salută cu cuvintele: „Sărutu mânăle!“ Una dintre fete dise atunci cătră soța sa: „Eu nu'nțelegu, pentru ce ne salută pe noi unu astfel de „boconcioșu“. La auțulu acestor vorbe sergentulu se 'ntorse spre fată cu nisce cuvinte, dintre cari cele mai puținu ofensătoare au fost acestea: „Ține-ți flēnca!“ Fetele s'au dusu acasă plāngēndu; tatălu lor s'a plānsu în contra sergentului, dar când fu la raportu, sergentulu negă totulu, și tatălu fetelor nu sciū să arate destul de lămurit plāngerea fiicelor sale. I s'a dīșu acestuia, ca să le trimită chiar pe ele la raportulu de regimentu, căci ele mai bine voru sci să arate cum s'a petrecut lucrulu. Acesta s'a și întemplat. Frumosele fete se presentară la raportu și incepură cu curagiu să se plāngă contra îndrāsnețului sergentu. Pe soldați îi năpădi risulu, și oficerii ascultau cu serioșitate, casă vedă ce va eși de aci. N'a eșit însă nimic, căci pe când bietele fete vorbiau mai cu foc, etă că se ivesce în curtea casarmeri mama lor, care cu o falcă 'n ceru și cu alta în pământu intră la ele, le prinde de mână și le scoate afară, dicēndu, că nu este ertat fetelor a se duce între cātane. Astfel sergentulu a scăpatu cu 3 zile areștu în casarmă.

Bacalaureați romāni la Parisu. La esamenul pentru bacalaureat (maturitate) de științe la Sorbona în Parisu, frații Alexandru și George Perețu (acesta laureat, premiulu alu 2-lea, și laureat premiulu alu 6-lea la cele două concursuri din urmă la scrimă), elevi interni dela Colegiulu Saint-Louis, au obținutu cu succesu diploma de bacalaureat în științe.

Stipendiile „Franciscu-Iosif—Elisabeta“. Pentru anul școlar 1889/90 sunt vacante 9 stipendii din fundațiunea „Franciscu-Iosif—Elisabeta“. Câte unu sti-

pendiu e vacantu la universitatea din Viena, Insbruck, Lemberg, Agram și Cernăuți, și câte 2 la universitatea din Clușiu și Budapesta. Fiăcare stipendiu e de 300 fl. Cererile sunt a se adresa până la 15 Augustu dea-dreptulu Maiesității Sale monarhului. Sunt de aceluș: Atestat de botez, testimoni de sērăciă, documentu despre starea familiară, testimoni de maturitate, ori, decă suplicantulu e la universitate, testimoni de colouii.

Mesuri în contra turbării. Se scie, că în urma casului întemplat la Dērste, unde unu căne turbat a mușcat doi omeni și mai mulți căni, poliția din Brașov a luat cele mai întinse mesuri pentru înlăturarea altor nenorociri. Nu numai căni, cari n'au botniță, sunt prinși și imediat uciși, dar și cei cu botniță, decă nu sunt purtați de o sfōră.

Continuarea raportului

în procesul părintelui Lucaci.

Sătmăru, 13 Iulie 1889.

(Urmare.)

Diua de 8 Iulie.

Cu multu înainte de 9 ore era deja ocupat sala spațioasă de unu publicu foarte numeros; erau din toate părțile societății orașului, pe lângă Romāni adunați din cele mai multe părți, și Maghiari, chiar din ținuturi depărtate. Intre curioși era reprezentat corpulu juridic prin foarte mulți advocați; logele erau indeseuite de dame, cari și ele cu nerăbdare așteptau finea și rezultatulu obositoru pertractării. Era diua cea mai interesantă, când și ținură procurorul și advocatul apărătoru vorbirile și când se aștăpta și sentința tribunalului.

Punctu la 9 ore președintele deschide ședința. În acestu momentu pășese la mijlocu Pap Zsiga cu multă obrășnicie, urit, ca unu șerpe ce se țereșce pe pământu. Incepe să vorbescă, vrēndu să reflecteze la verbirea de alături a apărătorulu Coroianu.

Se vedea indignățiunea pe fețele publicului și advocatul Coroianu și ridică vocea întrebāndu pe președinte, că ce însemnă acestă, după ce procedura pentru dovedirea faptelor s'a terminat deja.

Președintele-lu îndrumă pe nerușinatulu delatoru să-și intrerupă vorbirea și să mērgă la locul seu; acesta nu cedeză, până ce președintele a trebuit să-și pună totă autoritatea în cumpenă, și numai cu greu l'a putut opri și îndruma la locul seu.

Preș.: Termināndu-se procedura de monstrătoare, se voru ceti acum unele documente. Eu și la început numai delațiunea am vrut să o cetesc, am fost silitu însă să cetesc și epistola comitelui supremu, după care de sine a urmat să dau locu și cetirei protestului, seu declarațiunei mai multor cetățeni din Fernezeiu. Acuma vine rēndulu la

Romānu seu Valahū. Acea, ce spune însă asupra diferitelor dialecte ale acestei limbi, este cu totul necunoscutu de Romāni.

„La pag. 236 dice:

„Limba valachă se poate împărți în mai multe dialecte:

1. Valach-Moldava, ce se vorbește în Valachia și Moldavia.

2. Macedo-valachă, o numim curat română.

3. Macedo-valachă, întrebintată într-o parte a Ungariei.

4. Autorulu pune Macedonia în Ungaria!

5. Vetro-valachă, ce se întrebinteză la nordulu Danubiului.“

„Acestu dialectu nu se poate găsi în nici una din țările locuite de Romāni. Pote că acestă idpă a fost astfel dată autorulu de cătră prințul Ligne, care scria acum unu secolu, vorbindu de femeile române:

„S'ar fi putut scuti să aibă atăta pântec. E atătu de trebuinciosu pentru o frumșe în acea țără, încātu o mumă mi-a cerut iertăciune, pentru că ficea-sa nu avea încă. O să aibă în curēndu, imi dise ea, căci acum e rușine; e dreptă și subfire ca o papură.“

„Veți scusa, dōmnelor, pe Romānele d'acum unu secolu; ele sacrificau modei.... Iși trăgeau căt-va la nēm. (Risete.)

„Etă totu ce amă putut găsi, pentru a justifica dialectulu Vetro-valachă alu autorulu cărței în chestiune.

„Decă nu mi-ar fi tēmă, că abuzēdu de răbdarea d-stră, v'aș spune, că autorulu „etnografiei române din 1870“ merge mai departe; spre a proba latinitatea limbei române, o compară cu celelalte limbi surori, cu limbile: latină, francesă, italiană, spaniolă, portugeză, etc., punēndu sub ochii elevilor săi Pater noster tradus în toate aceste limbi:

„Latinu: Pater noster, qui est in coelis, sanctificetur nomen tuum, adveniat regnum tuum.

„Francēsu: Notre père qui êtes aux cieux, que votre nom soit sanctifié, que votre règne vienne....

„Italianu: Padre nostro che sei ne'cieli, santificato sia il nome tuo, venga il regno tuo..

„Spaniolu: Padre nuestro que estas en los cielos, santificado sea nombre tuo...

„Portugēsu: Padre nosso que estais nes ceos santificado seja o vosso nome, venha a nos vosso regno..

„Romānu: Bap nos chi est n'is tshels, fat savet vegua nom teiș, regna naum pro, reginem teiș...

Valachū: Oaze nashe ishe iessi na nebesse nasvetisse sine tuoye napredit tzarstuo tuoye...

Totū romānu: Dabodet nalya tvaya jako na nebessi y na semli, etc. (Universalu hohotă de risu.)

„Fără îndoieță intențiunea e laudabilă, dar aș vrē să fiă aci vr'unu Rusu, ca să auă traducțiunea ce s'a făcutu Tatălui nostru în romānesce. E curatū Tatălui nostru în rusesce. Totuși autorulu nu se șfiesce a susșine perfecta asemănare a limbei române cu celelalte limbi neo-latine. (Risete.)

„Și cu totă acestea dela a doua jumătate a secolului alu XVII-lea, Propaganda Fide a făcutu să se publice de cătră episcopulu Vitto Piluzio unu catechismu pentru Romāni, din care autorulu ar fi putut să ia traducțiunea Tatălui nostru în limba curat romānescă.“

Pe când bugetele vecinilor plătiau reptile etnografice, ca să dovedescă, că Romāni nu sunt Latini, inima mai de frate a Francesului susșinea acestă latinitate, dar vai! ignoranța nimicia buna intențiune.

Acestă ignoranță a Francesului despre noi cutezam în 1878, cum vedurăți, a o semnala la Congresulu etnografic din Parisu, chiar în preșența a cătorva mii de Francezi literați, adunați în imensa

sala Trocadero. Și acestă adunare mare, dice „Stenografia oficială“, nu se supera (căci scia, că imputarea nu venia dela unu neamicu), ci din contră, mă aplauda.*

Nu totdeuna streinulu ne ignora astfel. La scirile, ce mergeau în Europa apusenă despre victoriile lui Mihaiu Vitezul din Ardealu, în „Avvisi“ se dicea: „Ce, e de mirare că Valachii sunt viteji? Au nu sunt ei Romāni?“

Totū vitejia oștenilor romāni făcu pe Maria Terezia să le dea flamura cu inscripția: Virtus Romana rediviva.

Pentru omeni de știință ai Europei scrierile lui Cantemir, în latinesce, au fost o minunată școlă, unde au putut ei, în secolulu alu XVIII-lea, învăța ceva despre latinitatea Romānilor.

Der să revenim la noi.

„Revista literară.“ (Va urma.)

* Congresu International des sciences ethnographiques dice:

„Nenumărate semne de aprobațiune. Aplause. — Număroși membri ai congresului își părăsesc locurile, spre a merge să felicite pe d-lu V. A. Urechia, așa, că ședința pentru unu momentu este suspendată.“

„ALBINA“

Institutul de credit și de economii
FILIALA BRAȘOVŪ

primește depunerii spre fructificare cu Netto 5% fără nici o
subtrageră de dare, de asemenea și depuneri răsplătibile „à
vista“ cu 3 1/2%, și recomandă pentru plasarea de capitale

Scrisuri fonciare „Albina“ de 5%

carî oferă cea mai bună siguranță și carî se potŭ căpăta
la institutul după cursulŭ de ȃi.

Informațiunî mai de aproape se potŭ lua ȃilnicŭ în
biroulŭ institutului, piață No. 90, dela 8—2 ore d. a.

Nr. 4480—1889.

PUBLICAȚIUNE.

La unŭ căne, impușcatŭ în Dêrste
în 19 a lunei c., care a mușcatŭ ômenî,
câni și alte animale domestice, s'a con-
patatŭ medicalminte turbarea. Pe basa
stoinărei comisiunei medicale se dispune
în sensulŭ §-lui 188 alŭ art. de lege
VII din 1888 ca toți câniî afiătorî pe
teritorulŭ orășenescŭ, sê se țină în decursŭ
de 40 ȃile legați, sêu fiindŭ provêduți
cu botniță, prin carea sê se împedece
mușcarea, sê se conducă cu fringhia.

Câniî carî umblă liberŭ se vorŭ prinde
de călău și se vorŭ ucide îndată.

În sensulŭ §-lui 102 alŭ art. de lege
XL din 1879 se provôcă mai departe
fiăcare, ca asupra acelorŭ câniî sêu ani-

male de casă, carî dau semne de tur-
bare, sêu la carî se observă simptome,
din carî se pôte conchide turbarea, —
sê facă imediatŭ arătare subscriului că-
pitanatŭ, pedepsindu-se la casŭ contrariu
întrelăsarea acestei arătări conformŭ
legei.

Brașovŭ, în 19 Iulie 1889.

Capitanatulŭ orășenescŭ.

Numere singuratică
din „Gazeta Transilvaniei“
à 5 cr. se potŭ cumpêra în
tutungeria I. Gross, și în li-
brăria Nicolae Ciurcu.

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunî . . . . . 3 fl. —
Pe șese lunî . . . . . 6 fl. —
Pe unŭ anŭ . . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunî . . . . . 10 fr.
Pe șese lunî . . . . . 20 fr.
Pe unŭ anŭ . . . . . 40 fr.

Abonamente la numerele cu data
de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ . . . . . 2 fl. —
Pe șese lunî . . . . . 1 fl. —
Pe trei lunî . . . . . 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ . . . . . 8 franci.
Pe șese lunî . . . . . 4 franci.
Pe trei lunî . . . . . 2 franci.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin
mandate postale.

Domniî, carî se vorŭ abona din nou, sê binevoiêscă
a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 1 Iunie 1889.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapesta, Brașovŭ, Clușiu, and Sibiu. Includes train numbers, departure times, and arrival times.

Notă: Numerii încuadrați cu linii grôse însemnăză orele de noapte.